

strofer, og vi kan også trues af den stigende opvarmning. Der er mange forskellige trusler mod vores samfund. Der er trafikdrab og meget andet, der koster menneskeliv, og senest har vi haft hele debatten om dårlig fødevarerkontrol, som også kan koste menneskeliv.

Vores opgave som politikere må være at afveje de forskellige trusler mod samfundet og borgerne og se på, hvad vi har af midler, der eventuelt kan forebygge, at der sker de enkelte borgere, store samfundsværdier eller samfundet som sådan noget, og samtidig afveje, om de bivirkninger, de forskellige midler kan have, står i et rimeligt forhold til det, vi ønsker at opnå.

Kl. 19.25

Man kan sige, at på grund af risikoen for, at befolkningen bliver inficeret med salmonella, og at nogle dør af det, kunne vi jo vælge helt at forbyde salg af friske æg og sige, at man kun må købe pasteuriserede æg. Det ville jo være effektivt, men de fleste ville nok synes, at det var et meget voldsomt indgreb, selv om man kan sige, at det vel ikke er så slemt at skulle spise pasteuriserede æg i stedet for friske æg, så det vel ikke ville være et så stort indgreb endda. Når det gælder trafikdrab, kunne man vælge helt at forbyde bilkørsel, men det ville de fleste nok synes var alt for drastisk set i forhold til det antal mennesker, som kunne spares.

Men når det kommer til terror, er det, som om vi ikke foretager den afvejning. Her er der ikke nogen stopklods, der siger, at her skal vi se på de negative bivirkninger af de forskellige midler, vi overvejer, og holde dem op mod det, vi egentlig ønsker at opnå, og jeg synes, det er et problem, at man ikke tager sig ordentlig tid til at tænke sig om og overveje: Hvad er det helt konkret, der er truet i vores samfund? Hvad har vi af muligheder for at forebygge den trussel? Og hvilke bivirkninger er der ved de forskellige midler, vi har til at forebygge truslen?

Ved en høring, vi havde for nylig i Nordisk Råd, sagde den tidligere norske justitsminister, der var justitsminister efter terrorangrebet den 11. september, at han dengang opfattede det som sin vigtigste opgave som justitsminister at mane til besindighed. Jeg kunne godt ønske, at vi i Danmark også havde haft en justitsminister, der opfattede det som sin opgave at mane til besindighed og til at tænke sig om, for den lovgivning, man indfører i panik, er sjældent den bedste.

Jeg synes, det er vigtigt at se på, at det, vi egentlig ønsker, jo er at beskytte vores demokra-

ti mod de terrorister, der ønsker at undergrave vores demokrati. De siger, at vores demokrati ikke er noget værd, at det ikke holder, og at frihedsrettighederne ikke gælder i virkelighedens verden. De ønsker et andet samfund, og når varet på det bliver regeringens forslag, som beskærer vores demokrati, beskærer frihedsrettighederne og giver politi og efterretningsvæsen yderligere beføjelser, er det vores opfattelse i Enhedslisten, at så forærer man terroristerne en sejr, og det er vel sådan set ikke det, man ønsker. Vi ønsker vel tværtimod alle sammen at beskytte demokratiet.

Jeg synes faktisk, at det, den tidligere chef for PET Ole Stig Andersen sagde på den høring, vi havde i Retsudvalget, var ret vigtigt. Han sagde, og jeg citerer:

»Og i virkeligheden vil vi vel hellere leve i et samfund, hvori der kan forekomme terror, end leve i en politistat uden tilstrækkelig retssikkerhed.«

Jeg synes, det er vigtigt, at man gør sig den overvejelse: Vi ønsker at beskytte os mod risikoen for, at nogle kan blive slået ihjel, og det er selvfølgelig vigtigt at gøre noget for at forebygge den risiko, men er den så alvorlig, at vi også ønsker at fjerne retssikkerheden?

Jeg siger ikke, at vi med dette forslag er ovre i en politistat, for så grelt er det heldigvis ikke. Men hver gang man indskrænker retssikkerheden og indskrænker vores frihedsrettigheder, kommer man nærmere politistaten, og derfor er vi nødt til at mane til besindighed, gøre os overvejelser og også overveje, om vi på andre måder kan opnå det samme resultat.

Der skal nu bruges milliarder på at overvåge massevis af lovlydige borgere. Internettrafikken skal overvåges, der skal ske telefonaflytninger, og der skal gives passageroplysninger, men man kunne måske i virkeligheden bruge ressourcerne bedre på et forebyggende arbejde på andre områder. PET har peget på, at for at mindske ulighederne i samfundet og mindske de sociale spændinger kunne nogle dygtige folk lave analyser af, hvad vi har grund til at være bange for, og forske i, hvad det er, der får nogle mennesker til at gøre noget så vanvittigt som at sprænge sig selv og andre i luften. De sidste oplysninger, vi har fået i medierne om dem, der sprængte bomberne i London, siger jo, at de ikke var trænet af Al-Qaeda, men at de selv havde fundet oplysningerne på nettet.

Derfor kan man spørge: Hvor meget vil vi få ud af at overvåge millionvis af lovlydige flypas-